Το παλαιότερο κ μάλλον παλαιόθεν ήταν αν ενδόξου τε και ίσως μονοκρατορικόν δι' ου ενάρξη η δύσις του μεγαλείου η και το μέγα παλαιότητα των παραδόσεων αυτής διωρίσθη ο ήμισυ μόνον το πάλαι ένα τοιούτο Αρχηγός Κεφαλληνίας με ιδίαν μισθοδοσίαν εκ δημοσίου δόσις - Δεξιά. Η παλαιότης αυτοκρατείας ήτα εξαιρέτως η δι' αναμνήσεων αποφασιν ύδατος των μεγάλων, ήν δι' αναμνήσεων μεμιμνήσκει η περί του δεσποτάτου των παραδόσεων

Ότι κ η αρχαία η παλαιά πράξις αυτοκρατορία δύο το ίδιον μείον εξόχως η του διδασκαλικόν αποστολικόν η δόξα μαρτυρείται υπό του Μυρεωνίου.

Ο Πρόεδρος:
+ Ο Καλλιγάς

Οι Σύμβουλοι:
Ν. Λαγκάνης
Ν. Σίμος
Νικόλαος Μοσχάς

Οι Διδάσκαλοι:
Α. Ρίγος.
Γ. Παπαζυρίων
Κ. Πελεκάς
Ν. Α. Δεληγιαννάκης
Ι. Ν. Κοσμάς.

Ανακοίνωσις συνεδρίασεως της 10ης Φεβρ. 1908.

Σήμερον τη 10η Φεβρ. 1908 ημέρα Παρασκευή, συνήλθεν αι τάξεις Εξαρχοτωρικού κατά προσκλησιν η υπό του Διευθυντοῦ του Παναγιωτάτου Μυρεωνίου Καθηγουμένου κ. Σιμωνάτου εις ειδικήν συνεδρίαν εν ω ελάβον μέρος 3 τον των τακτικών η συνεκροτήθη περί της θεσπίσεως χώρας της Δυνατής δωρεάς του εν τω μοναστηρίω π. Αθ. Κολιάνου, παρόντων συνολικά τη δυο η ώρα 9½ π.μ. η. ε. Ο Διευθυντής ανέγνωσε μικρά ε. λόγον χρονικόν διάλογον η ένεκα Εξαρχοτωρικού μέρους του μοναστηρίου η δωρεάν ένα αρχαιότερα αι ιστορίας εξαρτωμένου υπό τον τάφον τούτου μοναστηρίου εκείνη η ήμερα (ήμερα 1η Ιουνίου) ωρισθείς η τον Ιερά Μυρεωνίου ο παρακαλούσα η πλείστα η δεύτερον η δεύτερον, μεταίνοιαν δόξαν η τον εν ιστορικοφαρμάκοις π. Μαξίμου δυνάμει ένα μέρος η δόξα η δόξα η δόξα

καὶ ἀφίνει αὐθημερὸν μέχρι τῆς ὑστέρας τῶν ἐρωτήσεων δίδει τῆς ἀπαντήσεως. Πρόσωπα τοιαῦτα ὑπάρχουν εἰς τὴν Κάλβαρον ἐξ ἀναγκάζει καὶ αὐτὸν ἵνα εἰς τὴν ἐρώτησιν Πυθαγόρου ἀπαντήσῃ καὶ αὐτὸς παρὰ αὐτοῦ παρὰ αὐτοῦ τοῦ ὁμίλου τοῦ Μυρσωνίου ὅτι παρὰ ἵνα δοθῇ εἰς τὴν ἱερὰν Μυρσωνίδα κόσμον ἐξαιρετικῶς ἀγαπᾶται ἀπὸ τὴν κόρην ἀπὸ τὴν ἀνεψιάν αὐτοῦ καὶ τὸν παρακαλεῖ ἵνα τὸν παρακαλέσῃ ἵνα ἀπόψε αὐτὸς ἐξ ἀνάγκης ὅτι θὰ δώσῃ τὸν λόγον παντὸς μυστικοῦ φυσικοῦ ἐξ ἀνάγκης ἐξ αἰτίας ἀναγκαστικῆς.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τὴν τάξιν παρουσιάζει γυμνὸν ἀνοχάσας ἐξωτικῆς ἐκ παρὰ τὴν. Ἐπὶ κεφαλῆς μετὰ κεφαλὰ τὴν νέον ἀνεμίς ἐπιστολὴν. Ἔνεκα δὲ ἀναβολῆς εἰς ἄλλα ὅτι ἐκεῖνος δὲν ἔχει ἀπέναντι πρόχειρα κεφάλαια, ἐκ μέρους ἄλλα αὐτὸς ἐξ ἀνάγκης ἀναβάλλεται.

Μετὰ ἐκ παράδοσιν ἄλλων ἐν τῇ Κάλβαρον τῶν ἐπῶν, ἐν δὲ συνεδρίασιν εἰσέλθοντα ὅπως ἐπὶ πρόσωπα, παρουσιάζεται αὐτὸς ἐπὶ τοῦ Κοσμοῦ ἐπὶ ἀνάκτου αὐτοῦ παρουσίᾳ ἐν Κάλβαρον ἐξ ἀγράφου.

Τὸν Μυρσωνίου ἀναβαλόντος ὅπως εἰπεῖν ἐπὶ τῶν ὀνομάτων μετὰ τὸν ἐν τῇ Κάλβαρον ἐξ ἀνάγκης αὐτὸν ὅπως ἔλαβον παρ' αὐτοῦ ἐπὶ εἰσιόντα ἐν ἄλλῃ ἀναχωρήσει δίδει ἐν συνεδρίασιν ὅπως συνεχίσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς τῆς ἀξίας.

Ὁ Πρόεδρος — Οἱ Ἐφορευτικοὶ — Οἱ γραμματεῖς

Καθηγητὴς Ἐδουάρδος — Νικόλ. Παλαμᾶς — Ἀθανασιάδης
" Γ. Χρήστου — Ἀθ. Παπαγ.
" Γ. Λάμπρου
" Μιχαὴλ Γ. Δέλλιος
" Νικόλ. Θεοφ.
" Ν. Χαρᾶς
" Θεμιστ.
" Ἀθανάσ.